

A

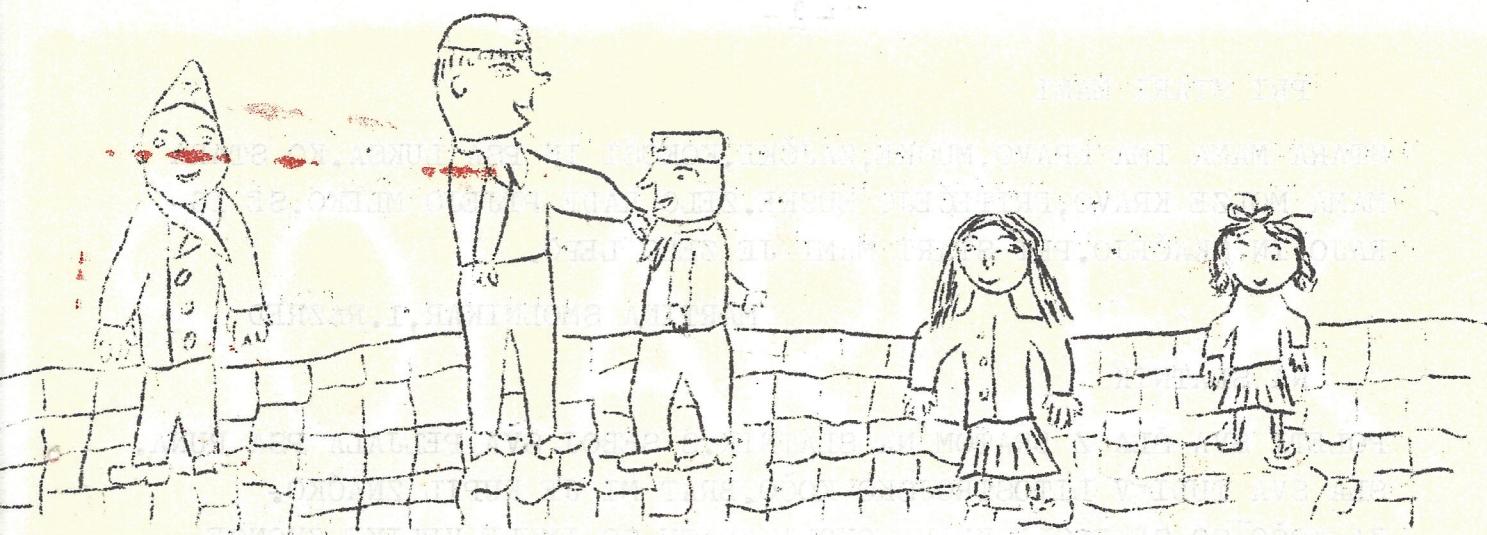
ST. 1

ŠOLARČEK

IZ POD ČRNE PRSTI

STROJ. L 1974-75 - ST. 1 - 12

IGOR KLEČ 3.r

POSTAL SEM PIONIR

29. NOVEMBER JE DAN REPUBLIKE. TEGA DNE SMO BILI SPREJETI V PIONIRSKO ORGANIZACIJO. V ŠOLI SMO IMELI KRATKO PROSLAVO. OBLJUBILI SMO, DA SE BOMO PRIDNO UČILI, DA BOMO ZVESTI NAŠI DOMOVNI. SEDAJ NISEM VEČ CICIBAN, SEM PIONIR.

DUŠAN DROLE, 1. RAZRED

NA MORJE

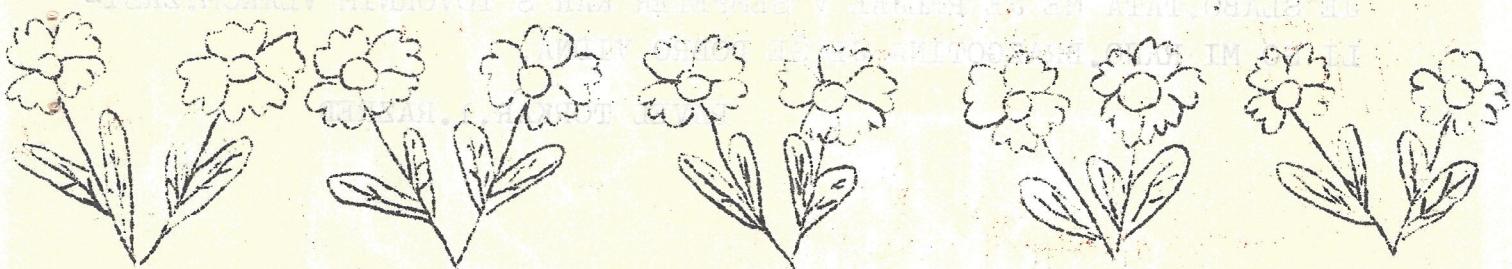
POLETI SEM S STARŠI ODPOTOVALA NA MORJE. VРЕME JE BILO LEPO. ZATO SMO SE VSAK DAN KOPALI. POSEBNO JE BILO LEPO, KER JE ŠLA Z NAMI TUDI DAMJANA. IGRALI SVA SE Z MIVKO. TUDI GUGALI SVA SE VELIKOKRAT. DNEVI SO HITRO MINILI IN LEPO ZAGORELI SMO SE VRNILI DOMOV.

MOJCA ZGAGA, 1. RAZRED

IZLET

ŠLI SMO NA BLED. TAM JE JEZERO. PRVIČ SEM SE PELJALA S ČOLNOM NA OTOK. BILA SEM ZELO VESELA.

BERTA TROJER, 1. RAZRED

ANKA VOLF 2.r.

PRI STARI MAMI

STARMA MAMA IMA KRAVO, MUCKE, ZAJČKE, KOKOŠI IN PSA LUKSA. KO STARA MAMA MOLZE KRAVO, PRITEČEJO MUCKE. ZELO RADE PIJEJO MLEKO, SE IGRAJO IN SKAČEJO. PRI STARI MAMI JE ZELO LEPO.

MARTINA SMOLNIKAR, 1. RAZRED

NA SLATNIK

POLETI SVA ŠLA Z BRATOM NA SLATNIK. S SEBOJ SVA PELJALA PSA RUNA. ŠLA SVA TUDI V LITOSTROJSKO KOČO. BRAT MI JE KUPIL ZNAČKO. ZA KOČO SO SE PASLE KRAVE. OKOLI VRATU SO IMELE VELIKE ZVONCE.

SREČKO ZGAGA, 1. RAZRED

MOJ IZLET

S STARŠI IN BRATOM SEM ŠEL NA OBISK K STRICU V NOVO GORICO. STRIC NAS JE Z AVTOM PELJAL NA LOKVE. LOKVE SO LEP TURISTIČNI KRAJ. ZATO GA LJUDJE RADI OBISKUJEJO. POLETI IN POZIMI. VIDEL SEM VLEČNICE ZA SMUČARJE IN LEP HOTEL.

SILVO DROLE, 1. RAZRED

PO MALINE

BIL JE LEP POLETNI DAN. Z DEDKOM SVA ŠTA PO MALINE. DOTGO SVA HODILA. POT JE BILA GRDA. TUDI TRNJE JE RASTO. OM NEST. MATIN JE BILO VELIKO. JAZ JIH NISEM NABIRALA. PREVEČ SO BODLE. POČIVALA SEM V GRMOVJU. KMALU JE BILA KANGLICA POLNA. ŠLA SVA DOMOV. DOMA SEM SE NAJEDLA MALIN.

DUNJA TASIĆ, 1. RAZRED

NESREČA

BILA JE NEDELJA POPOLDNE. POSTALO MI JE DOLGČAS. ZATO SVA ŠLA S SESTRICO V KLET. HOTEL SEM CEPITI DRVA. PA SEM NAMESTO. PO POLENU USEKAL PO LEVI ROKI. KRI MI JE TEKLA NA TNALO IN NA TLA. BILO MI JE SLABO. TATA ME JE PELJAL V SEMPETER KAR S TOVORNIM VLAKOM. ZAŠLI SO MI RANO. BRAZGOTINA JE ŠE DOBRO VIDNA.

PAVEL TORKAR, 1. RAZRED

ŠE ENA NESREČA

PO KOSILU SVA ŠLA Z OČKOM V DELAVNICO. OČKA JE ZAČEL BRUSITI SEKIRO. MEDTEM JE PRIŠEL STRIC. Z OČKOM STA SE POGOVARJALA, JAZ PA SEM NASKRIVAJ VZEL SEKIRO. ZAČEL SEM SEKATI SMREKO. KO SEM TRETJIČ UDARIL, JE SEKIRA ZDRSNILA IN VSEKAL SEM SE V NOGO. ZELO ME JE BOLELO.

SKLENIL SEM, DA NIKOLI VEČ NE BOM RAVNAL PO SVOJE.

TONČEK PAJNTAR, 1. RAZRED

DAN MRTVIH

V PETEK SEM ŠLA V BOHINJ. NESLA SEM ROŽE NA GROB. PRIŽGALA SEM TUDI SVEČKE. V GROBU LEŽITA STARA MAMA IN STARI TATA. Z VLAKOM SEM SE PELJALA NAZAJ DOMOV.

MOJCA TROJAR, 1. RAZRED

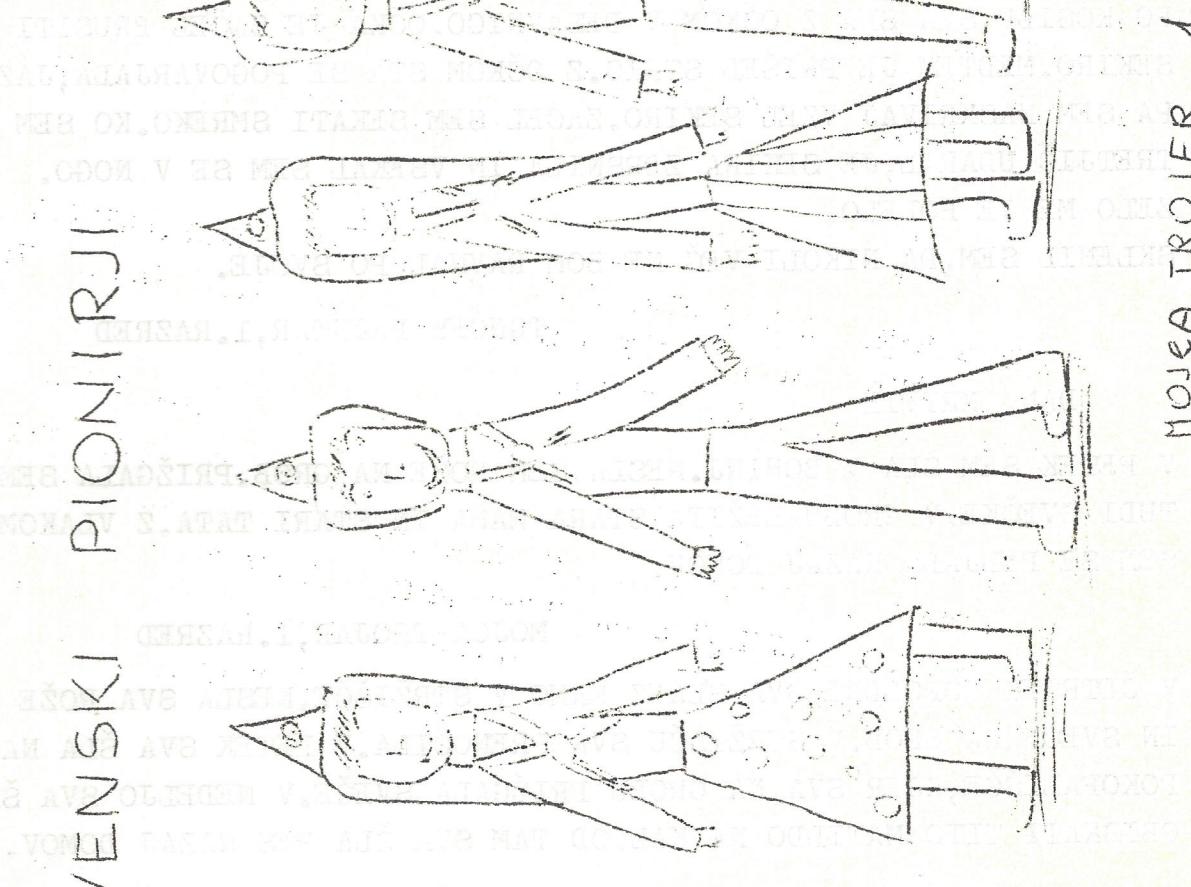
V ČETRTEK POPOLDNE SVA ŠLA Z MAMO V STRŽIŠČE. NESLA SEM ROŽE IN SVEČE NA GROB. V STRŽIŠČU SVA PRENOČILA. V PETEK SVA ŠLA NA POKOPALIŠČE, KJER SVA NA GROBU PRIŽGALA SVEČE. V NEDELJO SVA ŠLA OBISKATI TETO MATILDO NA KAL. OD TAM SVA ŠLA PEŠ NAZAJ DOMOV.

PRIMOŽ BEGUŠ, 1. RAZRED

PAVEL TORKAR 1. 8

M.I SMO

SLOVENSKI PIONIRJI

-4-

MOJA TROJER J.R.

N A Š I P R A D A Z J I N A J B L I Ž J I

obvezovanju živiločki

Moja mama

Moji mami je ime Malka. Staraj je petintrideset let. Ima črne lase, je srednje močne postave. Je bolj tiha. Če sem pridna, je mama z menoj dobra. Včasih pa vzame tudi palico. Mama dela v tovarni. Je pridna delavka. Ko pride domov, ne ve, šesa bi se lotila. Zelo lepo skrbi zame.

Malči Štucin, 3. razred

Moja sestra

Moja sestra je stara šestnajst let. Hodi v gostinsko šolo v Ljubljani. Ima rjavе lase. Je srednje velika. Najraje nosi hlače. Ko pride domov, mi vedno kaj prinese.

Ida Mezek, 2. razred

Moj brat je imenovan Matjaž. Star je dve leti in pol. Ima svetle lase. Zjutraj pride v mojo sobo in me pokliče. Če takoj ne vstanem, me močno povleče za lase. Ko ati vozi kombi in je mama v službi, jaz pazim nanj. Nagaja mi, ko pišem domačo nalogu. Vseeno ga imam zelo rada.

Magda Mavrer, 2. razred

Tudi jaz imam brata. Star je štiri leta in me čaka doma, zato iz šole zelo hitim. Moj brat mi rad nagaja. Vse, kar jaz delam, hoče delati tudi on. Ko mu mama reče, da bo moral v vrtec, pravi, da je za vrtec prevelik, za šolo pa premajhen.

Moj bratec mi rad pomaga, pa tudi za lase me vleče. Kljub temu ga imam zelo rad, posebno sedaj, ko pričakuje dedka Mraza in se trudi biti ubogljiv, pa mu to ne uspe.

Denis Petković, 2. razred

HELENA KIKELJ

Moj oče pripoveduje

Ko je bil očka še šolarček, so bili drugačni časi. V šoli ni bilo tople malice, pa tudi kruha ni bilo. Za mladico je dobil le kako suho hruško.

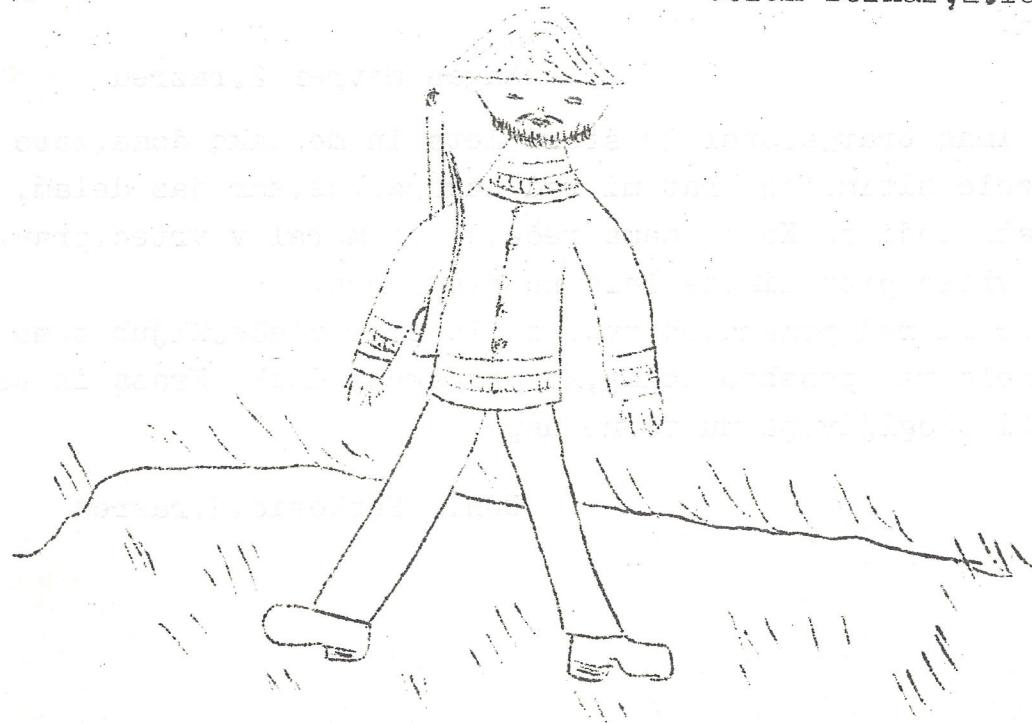
Spominja se, da sta nekega jutra oče in mati bila čisto obupana. Bilo je ob košnji, doma pa ni bilo ne kruha ne moke in tudi denarja ne. Mati je šla k premožnemu kmetu prosit za moko, da bi jo kasneje oče z dninami odslužil. Po dolgem prigovarjanju je dobila samo skodelico ječmenove moke, iz katere je skuhalo močnik. Danes smo otroci srečni, ker nam hrane ne primanjkuje.

odležiti imet spremstvo, pohištvo ali Boris Kusterle, 2.razred

Moj stari oče

Moj stari oče je bil partizan. V Semiču na Dolenjskem so ga ujeli fašisti. Peljali so ga v Trst. Tam so ga tako mučili, da je kri kapljala po tleh. Takrat so bili hudi časi.

Goran Torkar, 2.razred

Nekaj si predenčev sklepal, da vse življenje mi bo vsej bilo dobro.

Sklep si celotno želel. Nekajkrat mi vse v isti čas naredil
čebus in željal v slike napisati, da je vse dobro. Če pa nista
čebus želel, da je vse dobro, potem je vse dobro. Če pa nista
čebus, da mi čbu tu želijo, da je vse dobro. Še vedno mi, preden
čebus, da mi čbu želijo, da je vse dobro. Izbriši mi od svetih knjig
MUCA NAM NAGAJA,
KUŽA PA PRITEČE
IN VSE NA TLA POMEČE.

Pravljila: Jelka Čebus

Doma imamo muco. Njen kožušček je sive barve. Želo je razigrana. Imam jo zelo rada. Ko pridem iz šole, mi zleže na kolena. Tudi moj bratec jo ima zelo rad in se velikokrat igra z njom. Če pozabimo zapreti vrata spalnice, gre v posteljo. Takrat je mama zelo huda.

Vida Lapanja, 2.razred
Pri nas imamo lepega mucka. Želo je prijazen. Pusti se ujeti. Vedno poje vse, kar mu damo jesti. Želo sad se igra z menoj.

Anka Wolf, 2.razred

Nekega dne sem šel z mamo v Dolenjo Trebušo k stari mami. Stara mama ima tri mlade mucke. Želo so lepe. Sklenil sem, da bo eden moj. Komaj čakam, da bom šel spet v Trebušo, da se bom igrati s svojo mucko.

Liviča Pakskchijan, 2.razred

Mucke in psi si radi nagajajo. Ko smo prinesli našega psička Tarzana domov, je bil še čisto majhen. Na vlaku je večkrat zlezel iz škatle in se sprehodil pod sedeži. Potniki so se mu smejali. Naša muca ga je sprejela z jeznim pihanjem. Tode kmalu se ga je navadila. Sedaj se večkrat igrata. Muca skoči na štol. Tarzan pa se postavi podnjo in laja. Želo zanimivo bi bilo vedeti, kaj se pogovarjata. Ko grem v trgovino, me spremljata vsak na svoji strani čste. Vsi ju imamo zelo radi.

Vojko Černe, 2.razred

Mojemu psu je ime Lesi.Lesi je ovčarski pes.Zelo je velik in močan.Je črno rjave barve.

Poleti je v vas vsak dan prihajala lisica.Vedno je dobila kriji za po kaj za pod zob.Nekoga dne se je pritihotapila k nam.Lesi je začel na vso moč lajati.Oče je šel pogledat,kaj je.Ko je zagledal lisico,je odvezal psa.Lesi se je zapodil za njo in jo zgrabil.Nekajkrat jo je stresel,potem pa se je potuhnila,kot da je mrtva.Lesi jo je spustil.Lisica pa je zbežala.
Od takrat je ni bilo več v vas!

Henrika Kikelj,2.razred

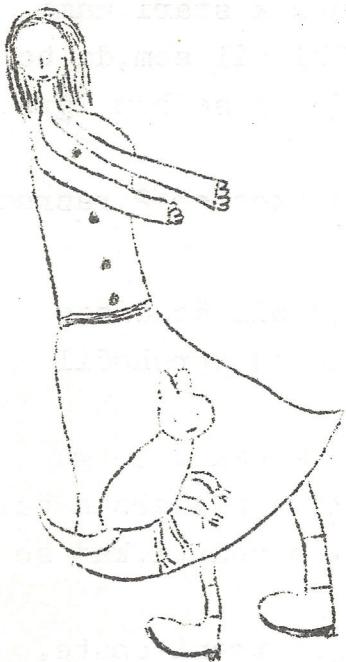
Jaz imam mucka Pikija.Je zelo priden.Star je dva meseca in pol.Če imam čas,se igrava.Ko pridem iz šole,se mi zdi,da je zelo vesel.Rada ga imam,čeprav me je že opraskal.

Lidija Cvek,3.rzad

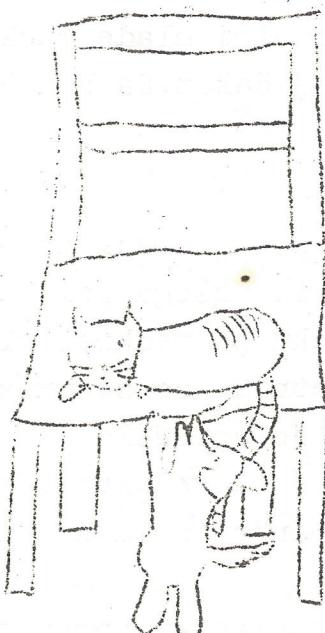
Pri babici imam mucka,ki mu je ime Tačko.Tačko je sivkasto bele barve.Rad se igra,pleza po drevesih in se greje za pečjo.Tudi po travnikih teka in lovi miši.

Želim,da bi bil še dolgo krepak in zdrav.

Dejan Štendler,3.rzad

VIDA TROJER 2.k

VOJKO ČERNE 2.k

V E S E L I P O Č I T N I Š K I D N E V I

Prvič na morju. Prvič na morju.

S starši sem šla na morje v Novigrad. Vsak dan smo hodili na plažo. Pod kamni sem iskala rake. Šele zadnji dan se mi je posrečilo ujeti enega. Tata mu je odstranil klešče. Še vedno ga hranim za spomin na morje.

Brigita Štendler, 2.razred

V Kraljevici

Počitnice sem preživel na morju. Letos smo bili v Kraljevici. Bilo je zelo lepo. Tudi z motornim čolnom smo se vozili. S trajektom smo se peljali na otok Krk. Videl sem letališče in letala, ko so prisajala. Komaj čakam počitnice, saj bom gotovo zopet viden mnogo zanimivega.

Boštjan Borovnik, 2.razred

Pri stricu

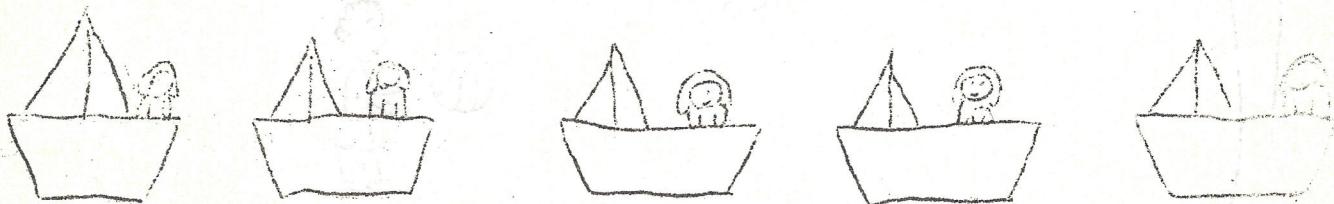
Med poletnimi počitnicami sem bila pri stricu na Ponikvah. Stric ima veliko kmetijo. Zgradil je velik moderen hlev. V njem ima krave molznice, pitance, teličke in pujske. Pri stricu imajo tudi več družin zajčkov, katere sem smela tudi jaz krmizi. Najbolj pa sva se razumela z muckom Cickom.

Anica Kenda, 2.razred

Na morju

Prvega avgusta sem šla na morje v Rovinj. Sončila sem se in kopala. Spoznala sem deklico iz Nove Gorice. Postali sva prijateljici. Ko sem se čez deset dni vrnila domov, mi je bilo po njej zelo dolgčas.

Tatjana Čufer, 3.razred

ANKA VOLF 2.r

Vroča poletna nedelja

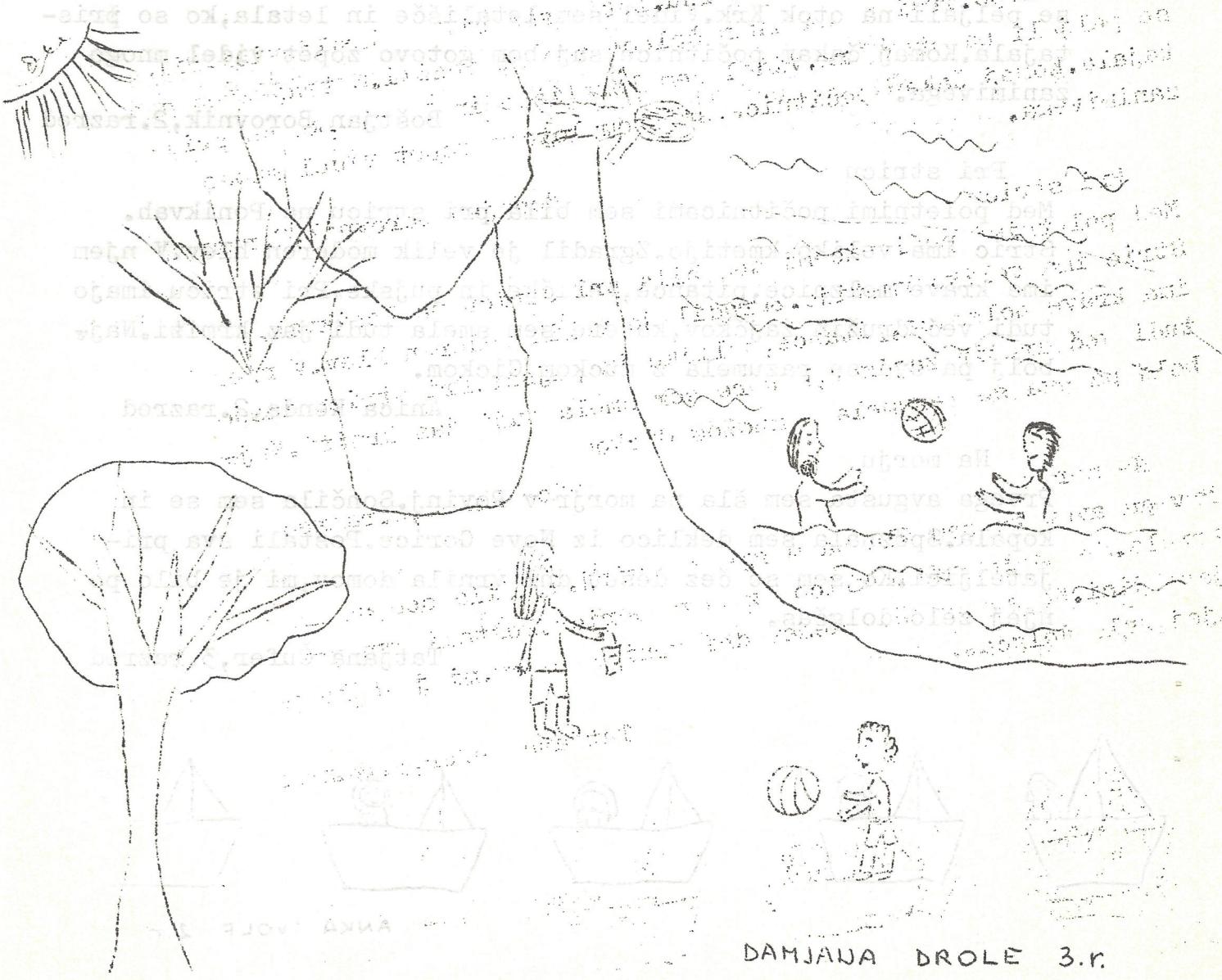
Bilo je avgusta. Šli smo na izlet k Nadiži.

Z očkom sva se odpravila navzgor po reki. Poskušala sva loviti ribice, pa nama ni uspelo, ker zelo hitro plavajo. Prišla sva do globokega tolmuna, nad katerim se je dvigala visoka skala. Očka je splaval čez reko in se povzpel nanjo. Skočil je na glavo v vodo. Jaz si sprva nisem upala, nato sem se opogumila in skočila.

Skakala sva še in še.

Ko sva še vračala, sem preplavala vse tolmune.

Ta dan mi je ostal v spominu, zame je bil najlepši poletni dan. Oma mojščekov 8. filozof je oma vodil na Katjuša Trojer, 4. razred.

DAMJANA DROLE 3.r.

LETIMO, LETIMO . . .

Nekoga dne med počitnicami smo se namenili k stricu v Ajdovščino. Tam je letališče. Videl sem letala in padalce.

S sestrico bi se bila zelo rada vozila z letalom. Prosila sva in prosila. Končno sta mama in oče popustila. Mama se je bala. Ko smo se dvignili v zrak, sem začutil šumenje v ušesih. Pilot je rekел, da to ni nič hudega.

Leteli smo nad mestom. S sestrico sva sedela pri oknu. Pod seboj sem videl hiše. Bile so kakor majhne škatlice. Njive pa so bile kot majhni rjavi pravokotniki.

Mitja Trojer, 3.razred

Na Brnik

Zgodaj zjutraj me je poklical očka. Srečen sem bil, da bom videl letala. Ko smo prispeli do letališča, sem videl, kako je vzletelo letalo.

Izlet na Brnik je bil čudovit.

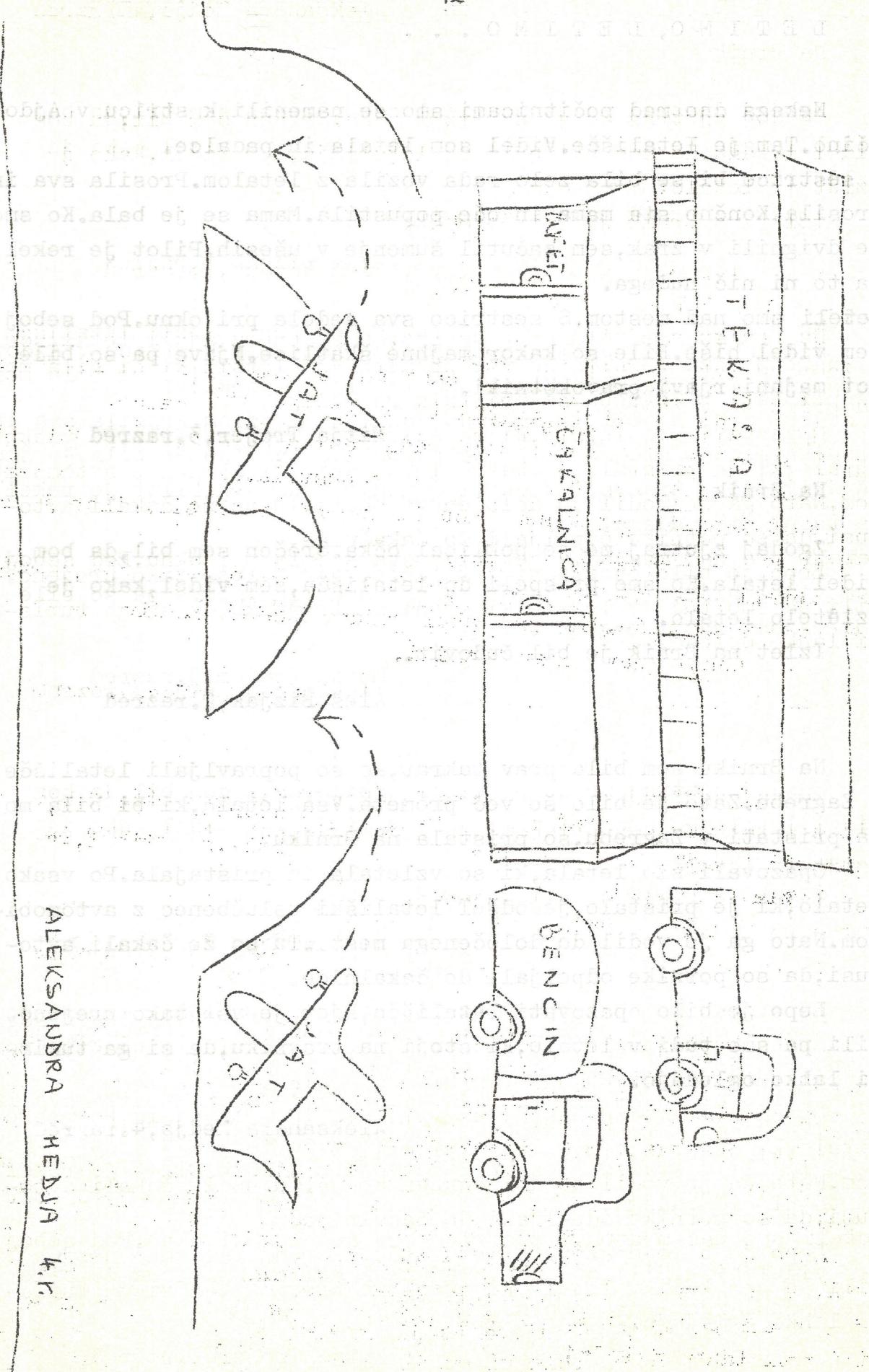
Aleš Bizjak, 2.razred

Na Brniku sem bila prav takrat, ko so popravljali letališče v Zagrebu. Zato je bilo še več prometa. Vsa letala, ki bi bila morala pristati v Zagrebu, so pristala na Brniku.

Opazovali smo letala, ki so vzletala in pristajala. Po vsako letalo, ki je pristalo, je odšel letališki uslužbenec z avtomobilom. Nato ga je vodil do določenega mesta. Tu so že čakali avtobusi, da so potnike odpeljali do čakalnice.

Lepo je bilo opazovati letališče, kjer je vse tako urejeno. Bili pa smo tudi v letalu, ki stoji na travniku, da si ga turisti lahko ogledajo.

Aleksandra Medja, 4.razred

V G O R E

Na Črno prsti naša iščekovali, oči jasne bjele leti dite
Letos sem bil prvič na Črni prst. V stati sem moral že ob štirih.
Hitro sem se oblekel. Na glavo sem dal klobuk, okrašen z značkami.
Pot je bila dolga in naporna, zato smo morali večkrat počivati.
Občudovali smo sončni vzhod.
Utrujeni smo prišli do koče. Tam smo pomalicali. Nato smo se razgledovali. Lep je bil pogled na okoliške gore. Pod nami je bilo Bohinjsko jezero.
Pozno popoldne sem se dobre volje vrnil domov. Prvič sem premagal tako naporno pot. Tudi moja zbirk za značk se je povečala še za eno.

Klavdij Černe, 3.razred

Prišli sta me obiskat sestrični in sklenile smo, da se bomo odpravile na Črno prst. Zaradi varnosti naj bi šla z nami tudi starejša sestra in brat.

Zvečer smo morale zgodaj v posteljo, a zaspati nismo mogle. Mama nam je zjutraj pripravila obilen zajtrk, toda zaradi nestrnosti smo komaj kaj pojedle.

Šli smo skozi Trtnik. Kmalu se je za nami oglasil klic. Bile smo presenečene, saj nismo vedele, da je sestra povabila tudi prijateljice. Tako se je družba močno povečala.

Čeprav je bila pot strma, je bilo oprijetno. Ustavljal se nismo, saj smo vsi hoteli priti čimprej na vrh. In res, po dveh urah in pol smo zagledali kočo. Seveda smo se najprej najedli, nato pa nas je brat povabil na vrh. Nanaše presenečenje je izpod jope potegnil daljnogled. Ogledale smo si okolico in občudovali visoke gore. Domov smo prisle zelo utrujene.

Bilo je lepo in nepozabno.

Branka Kogoj, 4.razred

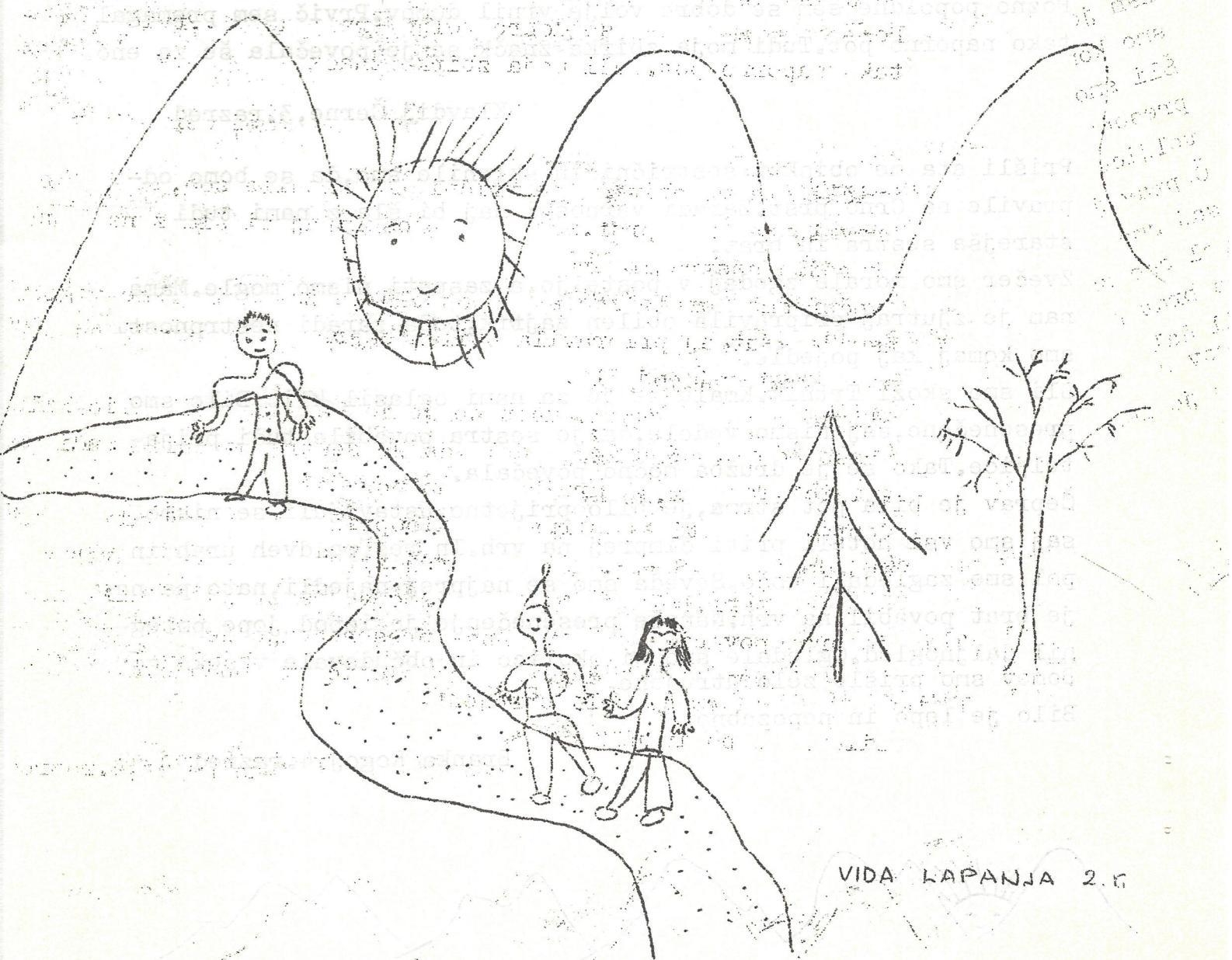

Na Mangrt

Bilo je lepo sobotno jutro. Pripravili smo si hrano in se odpeljali skozi Tolmin, Kobarid in Bovec in nato po slabi in kamniti cesti proti vrhu Mangrta.

Ko smo se začeli vzpenjati proti vrhu, je bila meglja vedno gostejša. Kmalu je začelo tudi deževati. Vrnili smo se na planino. Proti večeru smo se zadovoljni vrnili domov, čeprav vrha Mangrta še videli nismo.

Vida Trojer, 2. razred

VIDA LAPANJA 2. k

4. avgusta smo šli na Črno prst.Odpravili smo se zgodaj,ker je pot zelo dolga.

Vsakdo je nesel s seboj poleño,da bi kuharica v koči imela čim kuriti.Na vrhu smo pomalicali in si ogledali okolico.Nato smo se obrnili proti domu.Ob poti so rasle murke,planinke in drugo planinsko cvetja.

Elena Ortar, 4. razred

Že ob pol petih zjutraj smo se zbrali pred šolo,da bi šli na Črno prst in Rodico.

Pot je bila dolga in naporna.Najbolj mi je bilo všeč,da smo se na Rodici slikali.

Drago Torkar, 4. razred

Moj očka je lovec,zato gre večkrat na lov.Lovci imajo pod Črno prstjo svojo kočo in očka nam je obljubljal,da nas bo peljal do nje.Obljubo je izpolnil poleti.

Sonče je komaj obsijalo vrhove gora,ko smo se odpravili od doma.Prvi je hodil očka,za njim moja sestra Irena,za njo jaz in zadnja je sopihala mama.Večkrat smo se morali ustaviti,da nas je dohitela.S sestro sva kar naprej klepetali,zato naju je oček opozarjal,naj že vendar molčiva,da ne bova preplašili divjadi.Ko sva utihnili,smo kmalu opazili na travniku srnice.

Po dveh urah hoje smo prišli do koče.Lep je bil pogled na vasi Stržišče,Znojile in Kal ter na pečine Črne prsti.Ko smo se razgledali,smo se odpravili domov.Pot je bila lažja,ker smo hodili navzdol.Včasih smo se tudi peljali po zadnji plati.

Alenka Bizjak, 4. razred

MARKO KENDA 3

Po gobe

Bil je lep jesenski dan. S sestrico sva se odločila, da greva po gobe. Očka nama je svetoval, naj greva na Pigel.

Ko sva lezla po griču navzgor, sem nenadoma zagledal veverico. Nabirala je lešnike. Pozabil sem na gobe in na sestrico. Stekel sem za njo, da sam nisem vedel, kdaj sem se znašel sredi gozda. Veverica je urno skakala z drevesa na drevo. Tako mi je ušla. Izgubil sem tudi sestrico. Na vse grlo sem vpil. Oglasila se mi je iz daljave. Tekel sem k njej. Imela je polno košaro gob. Vesela sva se vrnila domov. Čeprav nisem našel niti ene gobe, sem jih z veseljem jedel.

Igor Kleč, 3.razred

Kako sem šla nabirat gobe

S tatom sva šla v gozd za železniško postajo nabirat gobe. Videla sem veverico, kako je nabirala storž. Hotela sem jo ujeti, pa mi je ušla. Videla sem tudi polno strupenih gob.

Tata je komaj hodil za mano. Dobil je veliko jurčkov.

Ko sem se vračala, sem videla kačo. Tako sem se ustrašila, da sem brezglavo stekla naprej.

Tako se je končal moj dopoldan. Gobe so bile zelo dobre.

Marina Leban, 4.razred

Potepanje po gozdu

Bil je lep poletni dan. S prijatelji smo šli po sledi starejših mladincev, ki so šli v gozd peč krompir.

Zašli smo globoko v gozd. Nenadoma se je izza grma prikazala srna z mladičem. Vsi smo se zapodili za mladičem, ker smo mislili, da še ne zna dobro teči. Bil pa je tako uren, da je tekел pred materjo. Srna nas je speljala s sledi za mladinci. Hoteli smo domov. Poti nismo našli. Spustili smo se kar navzdol. Zagledali smo veverico. Bila je na osamljenem macesnu. Občudovali smo njen rep. Naenkrat je padel prijatelju lešnik na glavo. Zelo smo se smejali.

Končno smo našli stezo in šli po njej. Prišli smo na večjo jaso in zagledali Podbrdo.

Tako se je končalo potepanje po gozdu.

Matjaž Lapanja, 4.razred

V S A K D A N D O Ž I V I M O K A J N O V E G A

Prvič pri zobozdravniku

Ko sem bila še majhna, neke noči nisem in nisem mogla zaspasti, ker me je bolel zob. Mama se je odločila, da bova naslednjega dne obiskali zobozdravnika. Obljubila mi je, da me potem ne bo nič več bolelo. Toda jaz sem se zelo bala.

V čakalnici sem si dobro ogledala vsakogar, ki je prišel iz ordinacije. Napisled je sestra poklicala tudi mene. Hudo prestrašena sem sedla, kot mi je rekel zdravnik. Bil je zelo prijazen. Vprašal me je, kateri zob me boli. Povedala sem, on pa je rekel, da ga bo treba izpuliti. Ko sem to slišala, me je še bolj zaskrbelo. Toda moj strah je kmalu izginil, saj je bil po nekaj trenutkih zob že zunaj, in sicer brez bolečin.

Marta Kusterle, 3. razred

S traktorjem v Porezen

Jutro je bilo megleno, ko je prišla prijateljica Martina k meni. Na dvorišču naju je čakal Martinin očka. Skobacali sva se na traktor. Traktor je zabrenčal in počasi smo se odpeljali proti Poreznu. Gor nas je že čakalo delo. V košaro sva nabirali hruške. Polno košaro sva odnesli na skedenj. Ko je začelo deževati, smo odšli domov.

Anka Mijatović, 2. razred

Kako sem se izgubil

Bil sem štiri leta star, ko sva šla z mamico na obisk k dedku in babici v Gorje. Pokazali so mi telička, potem pa sem šel k sosedovemu Bojanu. Ko sem se naveličal igre, sem jo mahnil po cesti, misleč, da bom prišel v Podbrdo.

Hodil sem po samotni cesti. Ob meni se je vlekla kolona drvečih avtomobilov. Začelo se je mračiti. Postajalo me je strah. Komaj sem še zadrževal jok, ko sem stopil v hišo ob cesti. Povedal sem gospodarju priimek, ime ter h komu sva z mamico prišla. Potolažil me je in me z avtomobilom odpeljal nazaj v Gorje. Domači so me objokani objeli, saj so me dotlej zaman iskali.

Albin Poljanec, 2. razred

N a Krasu

Letos nismo šli na morje, zato so mi starši dovolili, da sem šla k sorodnikom na Kras.

Videla sem staro naselje Štanjel. Veliko hiš je zapuščenih in se rušijo. Nove hiše stojijo spodaj ob železnici.

Kraški svet je zelo kamnit. Tam rastejo od burje zvijugani hrasti, bori in veliko brinja. Polja očistijo takò, da kamenje zložijo na kupe. Pridobljene površine imenujejo ograde. V njih imajo njive.

Kotanje, ki jih je izdolbla voda, sovrtače. Na Krasu je tudi veliko kraških jam. V njih so kapniki, ki so nastajali stoletja. Obiskala sem jamo Petrinja. Ni velika in ni zelo znana, a je vseeno lepa.

Karmen Černe, 4. razred

Malo tu, malo tam, se skrivam, da ne očitujem sicer

Del letošnjih počitnic sem preživelila pri stari mami v Stržišču.

Pomagala sem ji pomivati, pometati in pospravljati. Pomagala sem tudi v senožeti obračati seno. Najraje pa sem hodila k teti pestovat' sestrično Mirando.

Teden dni sem preživelala na močju. Bili smo v Savudriji. Ves dan smo se kopali, zvečer pa smo hodili na sprehode, da smo si ogledali okolico.

Irma Bizjak, 4. razred

Napad

Na počitnicah sem bil v Novi Gorici in s prijateljem sva se šla kopati v Sočo. Kopala sva se zelo dolgo, zato sva zamudila avtobus, ki vozi od kopališča do mesta. Morala sva se odpraviti peš. Ko sva bila že skoraj doma, naju je napadla skupina dečkov. To so bili tisti dečki, s katerimi sva se bojevala, ker so nama polomili gole. Seveda se s prijateljem nisva mogla upirati desetim. Zato sva se urno pognala v beg. Seveda pa sva se pripravila za naslednji dan, da bi se branila, če bi bilo potrebno.

Zorko Kalnekar, 4. razred

V Novo Gorico

Stric nam je sporočil, da bo v Gorici nastop folklornih skupin. 8. septembra smo se z opoldanskim vlakom odpeljali na prireditve.

Stric nas je že čakal. Poiskali smo si prostor v senci. Na ulici se je zbralo mnogo meščanov. Vsi smo nestrpno čakali na nastop. Kmalu so se mimo nas zvrstile folklorne skupine iz Jugoslavije, Italije, Švice, Češke, Madžarske in Avstrije. Z bratom so nama bili najbolj všeč metalci zastav iz Ferrare. Babica je naslednji dan prebrala v časopisu, da je dobila skupina Belokraňcev srebrno medaljo.

Nives Torkar, 3.razred

Izlet v bolnico Franjo

Učenci prvega, drugega, tretjega in četrtega razreda smo šli na izlet v partizansko bolnico Franjo. Bolnica nosi ime po partizanski zdravnici, ki je med vojno tam zdravila ranjence. Vožnja ni bila dolgočasna, ker smo imeli dovolj družbe. Avtobus se je kmalu ustavil in pot smo nadaljevali peš. Najprej smo se ustavili pri partizanskih grobovih. Odpravili smo se dalje. Pot nas je pripeljala do številnih lesenih hišic. Ogledovali smo si kuhinjo, spalnice, kotel za razkuževanje, transformator in podobno. Čas je hitro tekel in kar prehitro smo se morali vrniti v avtobusu.

Doma sem imel mnogo povedati mami in bratu Bojanu.

Janez Šorli, 2.razred

Mojá prémétná nesreča

Lepega poletnega dne sem pomagal očetu betónirati jamo za apno. Ker je bilo vroče, mi je mama naročila, naj grém kúpit rádensko. Šel sem v kuhinjo, vzel torbo in denar. Stekel sem na dvorišče, vzel kolo, se spustil po klancu navzdol in zavil na cesto. Nasproti mi je pripeljal osebni avto, ki sem ga prepozno opazil. Celno sem trčil vanj in obležal na cesti. Odpeljali so me v bolnišnico, kjer sem ostal štiri dni. Od dne, ko se mi je zgodila nesreča, se vedno propričam, ali je cesta prazna, preden zavijem nanjo.

Danilo Šorli, 4.razred

Moja punčka
Bila sem stara dve leti, ko mi je tata prinesel lepo punčko.
Dala sem ji ime Mara. Vsak dan sva bili skupaj. Želo rada sem
jo umivala in česala. Šivala sem ji hlače in pelerine. Ko pa sem
jo oblekla, je vse počilo, ker sem preslabo zašila. Spi v vozi-
čku, skupaj z medvedkom, ki ga imam prav tako rada kot punčko.
Čeprav hodim že v drugi razred, se s punčko še zmeraj rada
igram.

Mojca Trojer, 2.razred

ŠOLARČKA - Prispevki za letosnjo prvo številko

UREDNIŠKI ODBOR:

Berginc Dinitrij, 7.r.

Červ Dušan, 7.r.

Kos Olga, 7.r.

Rejec Zdenko, 7.r.

Žefran Marjetka, 8a

Kenperle Tatajana, 8b

Kos Milojka, 8a

Frelih Martina, 8a

MENTORJI:

Berginc Marta

Jukič Ladislava

Kenda Sonja

JUGOSLOVANSKE PIONIRSKE IGRE 1974 - 1976

"NAŠA DOMOVINA POD SVOBODNIM SONCEM"

Na pionirske konferenci 28. septembra 1974 so pionirji sklenili, da se bodo vključili tudi v nove pionirske igre, potem ko so uspešno zaključili in prejeli tudi priznanje za P I "Lepota v ustvarjanju, radost v odkrivanju".

Starešinski svet je pregledal republiški program JPI, nato so bili razredni sestanki, na katerih so pionirji sprejeli program dela.

V skladu z republiškim programom smo sprejeli teknivalni program za tri starostne skupine. Prvo skupino sestavljajo učenci prvega, drugega in tretjega razreda; drugo učenci četrtega, petega in šestega razreda in tretjo učenci sedmoga in osmoga razreda.

Za enoletno uspešno sodelovanje bodo pionirski odredi prejeli diplomo Zveze prijateljev mladine Slovenije. Diplomo bomo prejeli, če bomo opravili naslednje naloge:

1. Sestavili odredne programe JPI.
2. Organizirali vsaj dve delovni akciji.
3. Izvedli tehnovanje za znak slovenskih partizanskih brigad/obiskali tri partizanske kraje/.
4. Skrbeli za gorske vasi/obiskovali in sodelovali s KS Rut/
5. Sodelovali v nagradnen natečaju Pionirskega lista "Lepo je v naši domovini biti mlad".
6. Organizirali zaključno prireditev in razstavo.
7. Organizirali odredna tehnovanja/šah, namizni tenis, orientacijski pohod/.
8. Teknovali za bralno značko.

Mentor PO:

Marta Berginc